

ikke havde øvede Folk eller vilde have Vanstelig-  
hed ved at faae øvede Folk eller, som Mindre-  
tallet siger i Betænkningen, at det næsten umul-  
iggjør Taglægningen. Ja, det er netop en Grund,  
hvorfor Flertallet foreslaar, at det skal ske over-  
for alle Tage. Thi saalænge vi blive ved at binde  
Noget med Jern og Noget med de gamle Mate-  
rialier, bliver det uensartet, noget Kludderi, som  
man siger. Derfor skal man netop bruge et ens-  
artet Bindemiddel, naar der ikke er særlige Grunde  
derimod. Den særlige Grund, der skulde være  
derimod, er jo Beføsteligheben, og her komme vi  
ind paa Hovedspørgsmaalet, hvor jeg kan henvende  
mig til begge de to ærede Forslagsstillere her  
ligeoverfor. Hovedspørgsmaalet er jo det: Er  
den nye Tækkemaade med Jerntraad saa meget  
beføsteligere end den gamle, at den Beføste-  
lighed ikke opveies ved det Gode, man til-  
sigter ved Lovforslaget? Det er Hovedspørgs-  
maalet. Der kom den ærede sidste Taler  
ind paa Millionerne og udtalte, hvorledes det  
vilde koste Millioner at omlægge alle disse Tage.  
Ja, det er meget rigtigt; dersom Tagene ellers  
ikke behøvede at omlægges, kunde der være Tale  
om, at Udgifterne vilde blive Millioner, men hvad  
det ærede Medlem bemærkede i den Retning,  
rammer ingenlunde Flertallets Forslag, thi Flertal-  
let har ikke stillet Forslag om nogen Anven-  
delse af Jerntraad, undtagen hvor Tagene allig-  
evei skulle omlægges, saa at hele Pengespørgs-  
maalet reducerer sig til den Ubetydelighed: Hvad  
koster det mere at binde et Tag med Jerntraad  
end med Tækkergarn eller snoede Simer eller Tækk-  
tjæppe, kort sagt, med de gamle Midler? Det er  
Spørgsmaalet, og da tror jeg, at Flertallet med  
Rette har Lov til at sige, at Pengespørgsmaalet  
reducerer sig til en Ubetydelighed. Naar, som  
det blev oplyst, galvaniseret Jerntraad af Nr. 20  
ikke koster mere end 3 Kr. pr. 1,000 Alen, og  
lad saa snoede Galdsimer, der jo ogsaa maa koste  
noget, maatte koste Halvdelen,  $1\frac{1}{2}$  Kr., saa er  
det en Forøgelse af Udgiften af  $1\frac{1}{2}$  Kr. pr.  
1,000 Alen Jerntraad til en Bygning. Lad der  
nu ogsaa gaa 2—3000 Alen til en Bygning  
(En Stemme: Der gaar meget mere til!) lad  
der da gaa 5000 — det tror jeg dog ikke, der  
kan være Tale om — de Herrer vilde da se, at  
Pengespørgsmaalet er ingen Ting. Nei, skulle vi  
tale om Pengespørgsmaalet, kunne vi fornøje os  
med at tage Mindretallets Udringsforslag om  
„Dørene“, men det er saa tilstrækkelig indsegaet  
af den sidste ærede Taler, at jeg foreløbig vil  
haabe, at jeg kan lade det Spørgsmaal rent  
ligge. Han fremhævede ikke alene Beføstningen,  
men ogsaa de andre Memper, som kunde følge  
deraf, og naar man erindrer, at en saadan Dør  
med Karm, Beslag og Alting koster, efter hvad  
jeg har forhørt mig om, 12—14 Kr., se vi, at  
en eneste Dør vil koste ligesaa meget som Jern-  
traad til hele Huset. Den Omstændighed, som

det ærede Udvalgs Mindretal endelig frem-  
hævede til Fordel for sit Forslag, nemlig at  
Ilden fra de brændende Tage, som ligge fast,  
forplanter sig lettere til Nabobygningerne, end  
naar Taget skrider ned, er en Ubefaling, der ikke  
har Meget at betyde, da vi jo vel maa erindre,  
at det ingenlunde er hele Taget, som skrider ned,  
men kun den Smule, som er bleven tilovers af  
den gamle Tækkemaade, og som er bundet med  
Garn; det Andet bliver jo pænt liggende efter  
Mindretallets eget Forslag. Og naar vi nu vil-  
le se rigtig paa dette Mindretalsforslag, hvad er det  
saa egentlig, der opnaas derved. Det ærede  
Mindretal vil have Taget bundet med Jerntraad  
over Portes og Udgangsdøres Bredde med Tillæg  
af tre Alen paa hver Side. Lad os nu sige, at  
der paa Stuehuset i en Bondegaard er to, om  
ikke tre Døre; der er Tale om en Længde af  
indtil 25—30 Alen, og tage vi kun to Døre à  
to Alen og saa tre Alen paa hver Side, faae vi  
16 Alen godt og vel, men hvad vil det blive for  
en uensartet Tækkemaade, naar man for at spare  
halvanden eller et Par Kroner til Tækkemateriale  
skal tække halvt paa den gamle Maade og halvt  
med Jerntraad? Jeg tror derfor, at alle disse  
Betæneligheder er der ikke noget godt Hold paa.  
Dertil kommer, at ogsaa over Portene — blandt  
Andet, ogsaa efter det udenfor Betænkningen  
stillede Forslag — skal Taget bindes paa den  
omtalte Maade. En saadan Port med tre Alen  
paa hver Side maa have en Bredde af 10—12  
Alen, altsaa for hver Port er det 10—12  
Alen, der skal tækkes ved Hjælp af Jerntraad;  
men jeg tror da ogsaa, at man vil give  
mig Ret i, at det er ikke stort, hvad der  
opnaas ved den Slags Kempeller; Halvdelen  
og maasse mange Steder to Tredele af Taget vil  
selv efter Mindretallets Forslag blive bundet med  
Jerntraad, og man kan da lige saa gjerne tage  
det Hele med. Det, som for Flertallet har været  
Hovedsagen, er netop at faae uddannet Folk, der  
kunne tække med Jerntraad; men saalænge vi beholde  
Noget af det Gamle, ville Tækkemændene være  
tværere til at lægge sig efter den nye Tækkemaade,  
og den vil vanstelig trængte igennem. Altsaa  
de, der erkende, at de Ulykker, der ske paa Men-  
nesker og Kreaturer, kunne for en Del afsværes  
ved det, Lovforslaget her byder, og at den Befø-  
stning, som derved paabyrdes dem, der omlægge  
deres Tage, er saa ringe, at den er for Snit at  
regne derimod, maa nødvendigvis, synes det mig,  
stemme for Flertallets Forslag. Dette stemmer  
jo tilbørlig med Regjeringens. Vi ere gaaede  
noget videre i en Retning, men ere vegne tilbage  
i en anden, og det i det væsentlige Punkt ikke at  
paabyde Tagets Omlægning med Jerntraad, und-  
tagen i saadanne Tilfælde, hvor Gieren selv finder  
det nødvendigt at omlægge Taget. Bort Forslag  
er saaledes, at der aldrig paasværes ham en eneste  
Stillingens Udgift, undtagen hvor Taget skulde